

Michel Tilma stimuleert jong en oud een stadswandeling te maken.

Het leven van Michel Tilma (48) draaide lange tijd om voetbal en op stap gaan. Tot hij in 2012 drie hersenbloedingen kreeg en een stapje terug moest doen. Sindsdien tonen minuscule poppetjes van nog geen 2 centimeter hoog hem de weg naar herstel.

Wie van een afstandje kijkt, ziet niet wat Michel Tilma aan het doen is. Hij staat in de Bollemanssteeg, hartje Leeuwarden op een zaterdagochtend. Hij frummelt met iets in zijn handen. Draait hij een joint? Probeert hij in te breken? Is hij gek geworden?

Nee hoor.

„Ik ben 48 en speel nog met poppetjes”, zegt hij met een brede glimlach. In die glimlach zit een verhaal; een verhaal over hoe hij na drie hersenbloedingen in 2012 zijn roeping vond in het fotograferen én de miniatuurfotografie – het fotograferen van ‘minimensjes’ in de grote stad.

Twee daklozen op een vensterbank in de Bollemanssteeg in Leeuwarden.
FOTO MICHEL TILMA PHOTOGRAPHY

Michel weet het nog goed: het was 30 oktober 2012, vlak voor de bekerwedstrijd Cambuur–Telstar. „Ik voelde mij al weken niet fit, maar dat mocht de pret niet drukken. Ik dacht altijd: deze mammoet gaat nooit gestrekt.” Maar als hij een koud gevoel op zijn achterhoofd voelt met uitstraling naar de nek, weet Michel dat het goed mis is. Hij sluipt stilletjes de toiletten onder de noordtribune in, waar een vriend hem vindt en de EHBO inschakelt. Michel wordt naar het MCL gestuurd en in eerste instantie gewoon weer naar huis gestuurd.

Maar 's nachts ziet hij dubbel en voelt de rechterkant van zijn gezicht niet meer. De huisarts stuurt hem de volgende ochtend direct terug naar het MCL. Daar worden twee hersenbloedingen vastgesteld; in het UMCG krijgt hij er daags later nog eentje.

Jaren van revalidatie volgen, en in 2013 koopt hij 'zomaar' een camera. „Ik zocht iets om te doen.” Naar het voetbalstadion gaan is er immers eventjes niet meer bij, en ook op stap in de stad zorgt voor te veel prikkels.

Ze moesten me nu eens zien

In 2014 wordt hij door de keuringsarts voor 60 procent goedgekeurd. „Dat klinkt toch beter dan 40 procent afgekeurd. We moeten positief blijven.” Michel krijgt te horen dat zijn ruimtelijk inzicht en creativiteit zijn verdwenen. „Ze moesten me nu eens zien.”

Want in 2016 kwam hij op internet toevallig het fenomeen 'miniatuurfotografie' tegen. Dat is het fotograferen van scènes met behulp van poppetjes zoals die bij modelspoorbanen gebruikt worden. De poppetjes worden geplaatst op of rond een levensgroot voorwerp, of in de stad. Zo kan een schuursponsje ineens een tennisbaan worden, een broccolistronk een forse boom en een glas water een zwembad.

Michel fotografeert zijn poppetjes buiten, in de stad. Met handig gebruik van perspectief kunnen de poppetjes op foto's dan ineens levensgroot lijken. Met dat ruimtelijk inzicht en de creativiteit lijkt ineens weinig mis. „Dat kun je trainen”, zegt hij vastberaden.

Op verschillende plekken in de stad maakte hij al kleine stillevens. Nam hij de poppetjes eerst na het fotograferen gewoon weer mee naar huis – ze zijn immers niet goedkoop – sinds vier weken laat hij ze staan. En dus is er

voor de goede kijker een hele nieuwe wereld te ontdekken in de Leeuwarder binnenstad.

Om zijn publiek te helpen heeft Michel naast het minikunstwerk een postertje geplakt met daarop links naar zijn Instagram- en Facebookpagina. Welkome hulp, want de figuurtjes zijn makkelijk te missen. Je ziet ze pas als je er met je neus bovenop staat.

Terwijl hij staat te prutsen in de Bollemanssteegt wijst hij naar een gat in een muurtje even verderop. En verhip, daar zit een poppetje. „Die zit daar gewoon al een week te relaxen.”

Dit is een geweldige stad. Er zijn zoveel mooie plekken

De start van de bouw van het nieuwe Cambuurstadion. FOTO MICHEL TILMA PHOTOGRAPHY

Op zijn inscenering van de start van de bouw van het nieuwe Cambuurstadion, eind augustus, kreeg hij zo'n 800 reacties. Wie de foto op sociale media voorbij zag kwam dacht een fractie van een seconde dat de veelbesproken bouw écht was begonnen. Op de foto prijken een heimachine, shovels, een kraan en tientallen bouwvakkers. En dat allemaal tegen de achtergrond van de IJshal. Net echt, terwijl het tafereel in feite weinig meer dan een stoeptegel besloeg.

Met de komst van de Reuzen naar Leeuwarden, vorig jaar zomer, moest hij natuurlijk ook iets doen. Hij maakte meerdere foto's van zijn miniatuurmensjes met op de achtergrond de enorme poppen van Royal de Luxe.

„Dit is een geweldige stad. Er zijn zoveel mooie plekken. Ik raak hier niet uitgefotografeerd.” Een beetje bevooroordeeld is hij natuurlijk wel. Michel is een kind van de stad, werd er geboren en groeide op in Huizum. Fanatiek Cambuursupporter en een échte Leeuwarder. Hij werkte lange tijd bij het leger. Rond de eeuwwisseling stapte hij over naar werk op helpdesks.

Op een locatie kan hij zomaar twee uur bezig zijn. Soms heeft hij de plek vooraf al 'gescout', soms is het een toevalstreffer. Hij heeft altijd wat poppetjes bij zich. In zijn rugtas heeft hij verschillende soorten lijm, die hij kiest op basis van de ondergrond en de weersomstandigheden. Geconcentreerd zet hij de poppetjes op hun plek. Dan valt er eentje om. „Blief nou even staan ju.”

Het mooie aan de poppetjes is dat iedereen er een verhaal bij gaat verzinnen. Oog in oog met de stilleventjes komen de dialogen vanzelf, ook bij de journalist en fotograaf van dit artikel. Kijk hoe die vrouw erbij staat, die is natuurlijk boos op haar man. „Weet je wel hoe zwaar mijn rugzak is.”

Hij krijgt reacties van jong en oud. Onlangs nog kwam er een vrouw op hem af die vroeg of de poppetjes niet te koud waren aangekleed. Sindsdien houdt hij rekening met het weer bij de keuze van zijn 'minimensjes'.

Wil hij zelf iets vertellen met zijn kunstwerkjes? „Ik wil de stad laten zien vanuit hun perspectief. Elke fotograaf toont de stad weer vanuit een andere hoek. Dit is mijn perspectief.”

Honderden poppetjes heeft hij inmiddels thuis. Het aanbod is groot en gevarieerd, het kopen ervan grenst aan een verslaving zegt Michel.

Speelde hij vroeger ook al met poppetjes? „Nee, wel met auto's.” En dan schiet hem ineens zijn Playmobilverzameling te binnen, waarmee hij een heus voetbalstadion nabouwdde en wedstrijden naspeelde. „Dus misschien zat het er toch altijd wel een beetje in.”

Instagram: [@miniature_people_leeuwarden](https://www.instagram.com/miniature_people_leeuwarden)

facebook.com/M.TilmaPhotography

micheltilmafotografie.nl

Sinds september 2020 is er via de VVV een routekaart verkrijgbaar, ontwikkeld omdat er zo'n grote vraag naar was.

